

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. D. Ioannis Ivsti Lanspergii, Natione Bavari, Illvminati Ac Religiosissimi viri, Carthusiae Coloniensis ante annos centum Vicarii, & Magistri Nouitiorum laudatissimi Opera

In Qvinque Tomos Distributa, à mendis expurgata, veteri integritati
restituta, & indicibus locupletata

In Passionem D.N. Iesv Christi Homeliae quinquaginta sex, Theoremata
viginti octo, totidemque sermones. In Monotesseron Praeterea Eivsdem
Passionis Dominicae, iuxta Euangelistarum & historiae fidem, Elucidatio.
Conciones ad Haec Paraeneticae in praecipuis anni & Sanctorum
festiuitatibus habitae

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, Anno M.DC.XXVIII

Iesus vitæ triplicis dator posteaquam omnia consummauit, mortem
oppetijt. Con. XXVII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47113](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47113)

DE DOMINI IESV CHRISTI MORTE.
Theorema XXVII.

ARGVMENTVM.

Vitæ autor, atque ad eò ipsa vita Christus, postquam omnia consummauit, tradidit semetipsum propter nos in mortem.

IESVS VITAE TRIPPLICIS DATOR POSTEAQUAM omnia consummauit, mortem appetijt. *Concio XXVII.*

Triplicem esse vitam, omnes nouimus: naturæ, gratiæ & gloriæ. Vitam nos habere naturæ à Domino Iesu, manifestum est. Ipse enim Dominus est vitæ & mortis, ipse est qui homini dat vitam. *Verbo enim Domini cæli firmati sunt, & spiritu oris eius omnis virtus eorum.* Porro in terra & mari quid est quod Dominus non fecit? Ad eò autem hominem fecit, vt propter ipsum omnia alia faceret, propterea illi per Psalmistam dicitur: *Omnia subiecisti sub pedibus eius, oues & boves vniuersas, insuper & pecora campi.* Ad utilitatem hominis, ad seruitium, ad sustentationem, ad exercitium denique creata sunt omnia. Non est quod mireris, cur hoc illud ve creatum sit: nec dicas. Si propter hominem creatum est, cur tanquam perniciosum ab homine interimitur? Quomodo in utilitatem hominis, quomodo propter hominem creatum est, quod homini contrarium est, quod homini nocet? Noli admirari, si nescias. Scit enim opifex ille summus quare creauerit, & quis sit fructus illius: Omnia enim eiusdem faciunt imperium. Placent nimirum ea quæ tibi in cibum, quæ in potum, quæ in ministerium, quæ ve in solatium creata, atq; ab optimo omnium creatore tibi data sunt. Non displiceant quoque quæ tibi molesta, quæ contraria sunt, quæ tibi aduersantur, quæ te postremò persequuntur, atque vitam tollere nituntur. Neque enim & hæc quoque absque fructu sunt, quandoquidē vt ita essent, propter te creata sunt. Quando enim te humiliares, quando Creatorem tuum agnosceres, quando infirmitatem atque insufficientiam, imbecillitatem, egestatem tuam agnosceres, nisi essent quæ timeres, & contra quæ creatoris indigeres protectione? Hæc igitur vt doceant te ne intumescas, creata sunt. Si discere volueris atque erudiri, non erunt tibi absque grandi fructu. Sed dicit quis Si Isidoro est credendum, multa hic genera enumerat serpentum, quorum quidam morfu, quidam sibilo, nonnulli flatu plerique visu inficiunt interimuntq; quosdam tetigisse, occidit. Nunquid & hæc aliaq; animalia pestifera, noxia, atque homini inimica, vt indicia diuini amoris beneuolentiæq; signa accipiam? His enim tam immundis virulentisque bestijs dari potestatem in me, puto iræ auersionisq; diuinæ potius esse argumenta, quam gratiæ. Cui respondendum puto: Est vt hoc iam ita concedam, sint offensionis, iræque seu ultionis diuinæ signa. Vnum tamen ex te quæro, cur Deus irascatur

Gg 3

homi-

Vitæ tripli-
cis datorem
esse Chri-
stum.

Psal. 32.

Psal. 8.

Creatæ esse
omnia, etiã
aduersantia
ad hominis
utilitatem.

Isidorus.

Peccatum
quid.

Matt. 22.

Ira Dei vt
ex amore
procedat.

Gratiæ vi-
ta quæ.
Lucæ 15.

Gloriæ vi-
ta quæ.
Iob. 17.

Ioan 16.
Lucæ 23.

Ioan. 7
Ioan 10
Mors cur
Christo a-
mariõr quã
ceteris ho-
minibus
fuit.

homini. Nil potest respondere aliud, quam propter peccata. Interrogo quid sit peccatum. Dicis mihi, in obedientia transgressio quæ diuini præcepti. Iterum interrogo, quod summum præcipuum quod sit Dei præceptum, quo pendeant reliqua. Nihil respondere potes à Christo diuersum, sed quomodo ipse inquit, hoc esse maximum præceptum. *Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo &c.* iam igitur ex te quaero. Velle amari ab aliquo, neque prodesse potest amans, neque nocere odiens, id quod solus propter occasionem detur eidem beneficiendi ex beneuolentia, an hoc sit amoris indicium nec ne, præsertim si etiam irascitur is qui amari vult, propterea si non amatur. Quid hic respondes? Nonne cogis hic fateri, iram eiusmodi quod dignum atque indicium esse amoris: imò quo grandior est ira erga nos amatores, eo maior est amor desiderans nos esse amantes, quo beneficiorum numerus exhibeamus dignos. Inde ergo conficiendum est, Dominum Deum tuum amatorem ex amore propter te omnia creasse, non ea sola quæ tibi placeant verum etiam quæ displicent. Conuenientia tibi dedit, quibus ad amorem tuum inuiteris. Contraria atque horribilia propter te creauit, quibus conuenientiam si quando è via amoris exorbitas. Omnia igitur propter te creata sunt, in salutem & in utilitatem tuam, creata atque donata sunt.

His omnibus vita Christus propter te dedit vitam, vt te seruaret in vita. In qua inquis, vita? Non in illa quam cum eisdem bestiis habes communem sed in vita gratiæ. De hac vita, sacra scriptura plena est. Nam & Christus in parabola loquens de filio prodigo, vbi illius pater poenitentem atque reuertentem ex peccatis recepit, dixit fratri eiusdem seniori: Gaudere te oportet illi, quia hic frater tuus iunior mortuus fuerat, & reuixit. Mortuus fuerat morte naturæ, sed peccato: reuixit autem vita gratiæ. Vtriusque vitæ largitus est Christus, imò si de posteriori vita loquimur, vita gratiæ scilicet Christus ipsemet est vita animarum nostrarum. Hic tamen semetipsum dedit in vitam naturalem, vt vitam nobis (quæ tertia est vita) gloriæ compararet. *Est autem vita aeterna*, inquit ipse ad patrem, *vt cognoscant te verum Deum, quem misisti Iesum Christum.* Hanc nobis in cruce comparauit. Nam vbi omnia quæcunque facere debuit, fecit, puta vitæ exemplum monstrando, docendo, signa, & miracula faciendo, promittendo, beneficiendo, malis morando, omnia quoque, quæ verus & perfectus exposcit amor, exequendo. Id sit in cogitatione, siue in opere, aut quomodocunque fieri aut potuit, debuit, dixit: *Consummatum est.* Post quod verbum immediate iterum mans voce magna: *Pater, inquit, in manus tuas commendo spiritum meum, &c.* dicens, *inclinato capite, tradidit spiritum.* Hæc erat illa hora, de qua Euangelium dixerat: *Nondum venerat hora eius.* Et de qua ipsemet quoque dixerat: *Nemo tollit animam meam à me, sed ego pono eam & iterum sumo eam.* Posuit animam suam in morte, quam solus pro nobis omnibus gustauit. Cum ineffabili nimis & incomprehensibili dolore tradidit spiritum. Nemo aestimare potest nemo etiam gustare, quantam poenam senserit Christus, dum sensibus carnis adhuc in suo vigore constitutus, animam emisit, longè enim aliter moritur, atque ipse mortuus est, morimur. Nos enim paulatim antequam anima recedat, in membris morimur, sensibusque amittimus, atque tandem vltimò anima recedit. Mors Domini nostri Iesu Christi, sit nobis vita salutis

petua. Post Domini mortem terræ motus factus est, velum templi scissum est, petra rupta sunt, impletumq; est quod Dominus Iudæis in templo dixerat, admonentibus vt pueros clamantes, *Osanna benedictus qui venit in nomine Domini* arceret, prohibens illis clamorem laudis. *Si inquit, hi tacuerint, lapides clamabunt.* Ita factum est. Nam in eius morte dum illum nemo confiteretur, terra tremens & petra se diuidentes, illum prædicant. Hinc dum de cruce Iesum & latrones paulo post vellent deponere, & Pilatus illorum iussisset frangi crura ne euaderent, fractis amborum latronum cruribus dum ad Iesum venirent & viderent eum mortuum, omiserunt quidem eius frangere crura: sed vnus militum lanceam validè in latus Iesu infixit, vnde exiuit sanguis & aqua. Et sero Ioseph ab Arimathia cum Nicodemo Iesum depositum de cruce, sindoneq; inuolutum atque conditum aromaticibus, sepelierunt in sepulchro nouo, vbi nemo ante Iesum fuerat sepultus.

Ioan. 19.

Precatio pro morte vitiorum.

Benignissime Iesu Christe, qui propter nos amarissimam mortem sustinuisti & nobis hic feliciter mori vitijs atque concupiscentijs omnibus malis, & tibi soli viuere: da nobis per mortis tuæ consummationem ab omnibus peccatis nostris expiari, & in fine vitæ nostræ animas nostras, mox vt egressæ fuerint, requiem tecum sempiternam absque vilo impedimento recipere.

Qui es benedictus in secula,

Amen.

Beneficiorum Iesu Christi, Libri

FINIS.

D. IO.